

ROZVOJ TALENTOVANÝCH ŽIAKOV

Aj tento školský rok sme zapájali žiakov do mnohých súťaží a ich úspech je pre nás dôležitý. Centrum pedagogicko-psychologickej poradne v Čadci vyhlásilo v školskom roku 2016/2017 regionálnu súťaž pod názvom Moje budúce povolanie. Otázka budúceho povolania je veľmi dôležitá, pretože je prvým krokom k zamýšľaniu sa nad svojou budúcnosťou a nad tým, akú strednú školu si vybrať.

V súťaži z výtvarnej oblasti boli ocenené žiačky Kristína Zakuciová a Lucia Strýčková. Spomedzi slohových prác boli ocenení Martin Novysedlák, ktorý sa umiestnil v našom regióne na 2. mieste a Viktor Štrba, ktorý vyhral 3. miesto. O tom, že chlapci píšu výborné slohy, sa môžete presvedčiť, keď si prečítate ich úvahy na tému Moje budúce povolanie.

PaedDr. Ivana Kullová Matisková

Moje budúce povolanie – úvaha Martina Novysedláka, 8. A

Povolanie, to je rozhodnutie na celý život. Byť jedného dňa stavbár, doktor či automechanik? To je otázka. Ja by som chcel byť jedného dňa programátor alebo počítačový odborník. Práca s počítačmi ma veľmi baví a naplňa. Je to moja vysnívaná práca, ale ak by mi to nevyšlo, rád by som sa stal doktorom. Ak by som bol jedného dňa doktorom, mohol by som zachrániť tisíce životov. Byť doktorom je síce nádherné povolanie, ale nie je to až taký ľahký odbor. Náročné je predovšetkým to, že doktor má veľkú zodpovednosť za život iných. Aj štúdium je isto náročné, ale na to by som sa odhodlal.

Túžim sa však stať počítačovým odborníkom. Tento sen som si vysníval a chcel by som si ho splniť. Vytvoriť program je zdĺhavá práca a niekedy trvá až niekoľko mesiacov. Každý večer snívam o tom pociť niečo vytvoriť alebo naprogramovať a ocitnúť sa v sieni tých najväčších programátorov a IT-čkárov. Verím v to, že jedného dňa budú chodiť do našej školy moje deti a budú rozprávať o tom, že ich otec vytvoril nejakú hru alebo nejakým vynálezom v oblasti elektroniky zmenil svet.

Okrem toho, že snívam o svojom povolání, viem, že táto práca vynáša dosť peňazí na zabezpečenie rodiny. To je tiež veľmi dôležité. Niektorí otcovia sa trápia a nemôžu zarobiť dosť financií pre svoju rodinu. Vidím to aj v mojom okolí, že nie každý má dosť peňazí a môže si kúpiť to, čo potrebuje. Niektorí ľudia nemajú financie ani na základné potreby. Preto je dôležité si vybrať povolanie aj podľa toho, koľko môžeme zarobiť.

Tak toto bolo moje vysnívané povolanie. Verím v to, že sa mi splní môj sen a jedného dňa sa stanem počítačovým odborníkom. A zároveň dúfam, že sa každému z mojej triedy splní sen a bude mať povolanie, aké chce a po ktorom túži.

Moje budúce povolanie – úvaha Viktora Štrbu, 6. A

Čo to je povolanie? A vlastne čo to je profesia? Ja si myslím, že podstatná je škola, kde sa dá vyučiť. Ale čo je práve profesia? Predpokladám, že to je budúca práca. Najskôr je potrebné si vybrať odbor strednej školy, ako napríklad automechanik, kuchár alebo kaderník.

Samozrejme, prvé povolanie, ktoré mi príde na um, je automechanik. Mňa totiž veľmi zaujímajú autá. Takže profesia automechanika je pre mňa úplne najlepšia. Teda najbližší mi je odbor autoelektrikár. Viem, že táto práca bude stále aktuálna, lebo svet je závislý na autách. Teda skôr ľudia sú závislí na autách. A autoelektrika a motory sa kazia stále. Nič nevydrží večne a karoséria je veľmi komplikovaná, to ani nejdem rozpisovať, lebo by mi nestačil ani celý zošit. Taktiež je problém, že sa rozširuje v autách veľa hrdze. Odmalička skúmam autá. Už v piatich rokoch otec rozoberal motor a ja som nemohol chýbať. Bol som celý od oleja a sadzí z výfuku. Práve vtedy ma to chytilo, odvtedy ma práve toto baví. V tej dobe boli staršie autá a mali iba benzínové a dieslové motory. Terajšie sú aj elektrické.

O tejto škole uvažoval aj môj otec a ak budem dobre vedieť všetko urobiť, tak mi daruje našu novú garáž, aby som mal vlastný servis a elektrodieľňu. Samozrejme, nebudem tam sám. Bude mi tam pomáhať jeden spolužiak a môj brat. Ten je vyučený pneoboxista a špecializuje sa na všetko okolo áut. Odmalička ma zaúča a ja sa postupne zdokonaľujem. Budeme ľuďom zabezpečovať poriadne gummy a servis, aby jazdili bezpečne. Môj otec má pneuservis. Je pracovitý a je môj veľký vzor!

Ľudia naokolo ma od tohto povolania odhovárajú. Stále vravia, že budem mať ruky od oleja a benzínu a budem celý smradľavý. Ale mne to neprekáža. Hlavne moja mama vraví, že budem smrdieť gumou a olejom a budem večne špinavý. Ale mne to vonia a baví ma rýpať sa v autách. Navyše som chalan a nič iné sa ku mne nehodí!